

CIBULINKA

V polovině minulého století se tato odrůda vyskytovala v bývalých okresech Uherský Brod, Uherské Hradiště, Valašské Klobouky, na Vsetínsku, Valašskomeziříčsku a také na slovenské straně Bílých Karpat a Beskyd. Dobové zprávy o ní hovoří, že roste bujně a vytváří široké koruny. Lépe se jí daří v hlubších půdách s dostatkem vláhy. Stromy jsou odolné mrazu a též dosti odolné proti strupovitosti jabloně. Plody mají střední velikost, uzavřený kalich a mělkou jamku. Stopka mírně přečnívá středně hlubokou jamku, která je z části rzivá. Slupka je tenká, pružná, s karmínovým žíháním. Dužnina je tuhá, bílá, velmi šťavnatá, chuti dobré, navinulé a příjemně aromatické. Je to zimní odrůda, která vydrží až do dubna, plody se neotlačují.

TETERA, Václav a kolektiv. Ovoce Bílých karpát. Veselí na Morávě: Český svaz ochránců přírody, 2006

V současnosti nebyla jabloň s tímto názvem nalezena.